Quelle: https://manuscripta.at/?ID=905
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

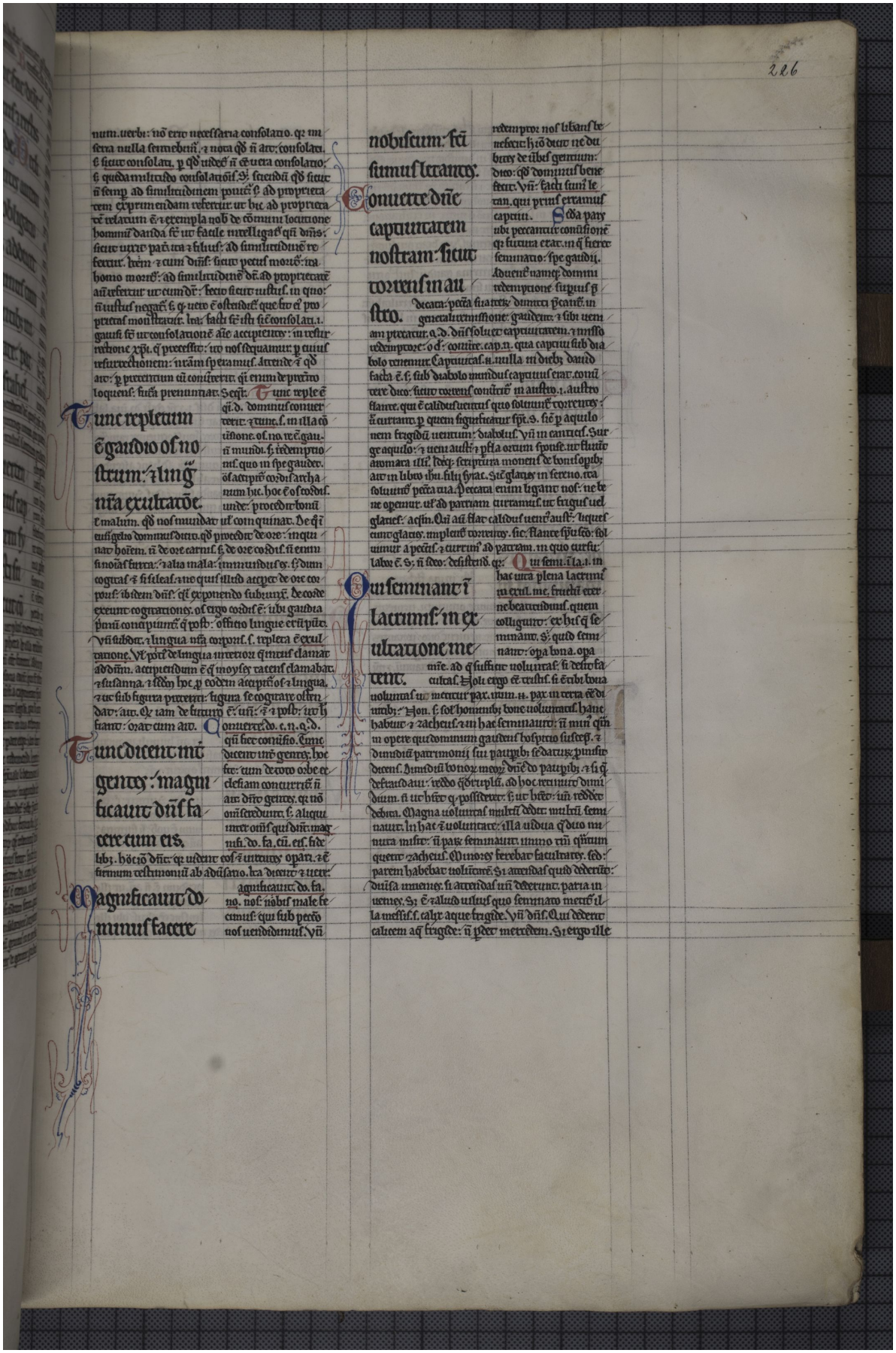

226

num. uerbi: nō erro necessaria consolatio. qz in
terra nulla remebunt, ⁊ nota qd ñ ait: consolati
ē sicut consolatu. p qd uidet ñ ē uera consolatio:
h quēdā multitudo consolationis. S. secundū qd sicut
ñ semp ad similitudinem pertinet ꝗ ad proprietatem
exprimendam referitur. ut hic. ad proprietatē
velatum ē ⁊ exempla nob de communi locutione
hominū danda ē ut facile intelligat qui dñs:
sicut uxor patri ⁊ filius: ad similitudinē re
ferunt. Item ⁊ cum dñs: sicut pecus mortuus. ita
homo mortuus: ad similitudinē dr. ad proprietatē
aut referitur ut cum dr: lecto sicut iustus. in quo:
ñ iustus negat. h q uero ē ostendit. que tu ē pro
prietas monstratur. Ita: facti sūt sic consolatu. i.
gaudii tō ut consolationē aīe accipiunt: in resur
rectione xpi. q̄ precessit: ut nos sequamur. p cuius
resurrectionem: in rām sperauimus. dicunde ⁊ qd
ait: p peccatum ut consuetum. qi enim de pecto
loquens: fuit prenuntiat. Sequ. Tunc replē ē
qi. d. dominus conuer
tet. ⁊ tunc. l. in illa cō
ditione. ol. no. re. ē gau
dio mundi. ꝗ redempto
ris. quo in spe gaudet.
ō ad pōs ordi archa
num hic. hoc ē os cordis.
unde: procedit bonū
t malum. qd nos mundat ut coinquinat. De q̄
uiū gelio dominus dicit. qd procedit de ore: inqui
nat hoīem. ñ de ore carnis. h de ore cordis. ñ enim
sinoīa furta. ⁊ alia mala: inmundus es. h dum
cogitat ⁊ si uiteat. uno quis illud accipet de ore co
ponit: ibidem dñs. qi exponendo subiunx. de corde
exeunt cogitationes. ol ergo cordis ē: ubi gaudia
ponit conpiunctō q̄ pōs: officio lingue erit pōs.
ñ subdit. ⁊ lingua ñ ā ponit. l. replera ē exul
tatione. Vt pōt de lingua intellexit q̄ mult clamat
ad dñm. accipiendum ē q̄ moyses tacent clamabat.
⁊ iudanna. ⁊ iddo hoc. p eodem accipit ol ⁊ lingua.
⁊ ut sub figura pterit: lingua se cogitare ostendat: aut. Ex iam de tituli
ē. usi: ⁊ ⁊ pōs: ut h
tant: ora cum aut. Conuertet. d. c. n. q. d.
qui hec confitio. Cunc
dicent inter gentes. hoc
fac: cum de cor ore ex
dediam contuitū ñ
aut dño gentes. qz nō
omes credunt. l. aliqui
inter omes qui dñs. mag
nificabo. fa. cū. et. l. fide
lbz. hōtio dñc. qz uident os ⁊ intuitus opan. ⁊ ē
firmum cultum omnū ab adūsario. Ita dicitur ⁊ uter.
aguificabit. do. fa.
no. nos: nobis male fe
cimus: qui sub pecto
nos uendidimus. ñ

Tunc repletum ē gaudio os nostrum: ⁊ lingua nra exultatione.

nobiscum: fā
simus lectantes.

Conuerte dñe capituitatem nostram: sicut torrens in austro.

redempto: nos liberauit be
nefacit: h ro dicit ne du
bitet de illis gentium:
dico: qd dominus bene
facit. Vñ: facti sunt le
tan. qui prius erramus
capitis. Sed a pars
ubi peccantur confusione
qz fructus erat. in q̄ fuerat
seminatio: spe gaudij.
Adducē nam: dominu
redemptione suptus ꝗ
decora: peccata sua tecta: dimitta ꝗ cauē. in
generali tribulatione: gaudebunt ⁊ sibi uem
am peccatur. q. d. dñs soluet capituitatem. ⁊ unsso
redemptore: o d: contine. cap. n. qua capitis sub dia
bolo tenemur. Capituitat. h. nulla in diebus dauid
facta ē. f. sub diabolo mundus capituis erat. conti
nere dico: sicut torrens. conticio in austro. i. austro
flante. qui ē calidus uentus quo solutus conteritur:
ñ curram. p quem significatur spi. s. sic ꝗ aquilo
nem frigidū uentum: diabolus. Vñ in cantic. Sur
ge aquilo: ⁊ uent austr: ⁊ pfla orum spouse. ut fluant
aromata illi. deep. scriptura monent de bonis opib:
aut in libro ihu. filij syrac. Sic glacies in frigoro. ita
solutus peccata tua. Peccata enim ligant nos: ne be
ne operemur. ut ad patriam tuitamur. ut frigus uel
glacies: aestin. Qui aut flat calidus uent austr: ligues
cunt glacies. implicat torrentes. sic flante spiritō. sol
uuntur a pectis. ⁊ currunt ad patriam. in quo curstu
labor ē. s. ñ sicut: desistend. qz:

Qui seminant in lacrimis: in exultatione metent.

Qu in semi. ī la. i. in
hac uita plena lacrimis
in exul. me. fructū eter
ne beatitudinis. quem
colligunt: ex his q̄ se
minant. S. quid semi
nant: opa bona. opa
mie. ad q̄ sufficit uoluntas: si deficit fa
cultas. Sol. ergo ē trisis. si ē ubi bona
uoluntas ut mercur pax. unum. h. pax in terra ē di
uobis: ⁊ Jon. f. sol hominib: bone uoluntatis. hanc
habuit ⁊ zacheus. ⁊ in hac seminauit: ñ min q̄n
in opere qui dominum gaudent bospitio suscep. ⁊
dimidiū patrimonij sui pauptib: sed datur: punitio
dicent. Dimidiū bonor meor dñe do pauptib: ⁊ si q̄
defraudau: reddo q̄drupli. ad hoc tentuto dimi
dium. ñ ut hēret q̄ possideret. f. ut hēre: ñ reddet
debitum. Magna uoluntas multis dedit: multū semi
nauit. In hac ē uoluntate: illa uidua q̄ duo mi
nuta misit: ñ pax: seminauit. unum ñ q̄nium
quere zacheus. Minores fecerat facultates. sed:
patrem habebat uoluntatē. S. accidat quid dederitis:
diuisa tunc. ñ accidat ñ dederunt. patria in
uenies. S. ē aliud ustus quo seminaui metes. il
la messis. l. calix aque frigide. Vñ dñs. Qui dederit
calicem aq̄ frigide: ñ perdet mercedem. S. ergo ille